

Nss však shledal, že st-lka nemá legitimace stěžovati si do nař. výměru u nss. Nař. výměr je vyřízením žádosti, kterou podal správce podstaty v konkursu na jmění Petra a Hermíny O. Žádal, aby stpů dal svolení k tomu, aby určité nemovitosti do podstaty té patřící, na nichž je poznamenáno, že k dalšímu jich zcizení je potřebí souhlasu stpů-u, mohly býti prodány buď z volné ruky nebo řízením exekučním. Jestli žal. úřad žádaný souhlas dal, vázal ho však na určité podmínky, pak uložením podmínek těch mohlo býti zasaženo jen do práv podstaty konkursní o svolení ke zcizení žádavší a obdrževší svolení to jen za určitých podmínek. K zastupování konkursní podstaty je pak povolán správce podstaty (arg. §§ 78, 79 a 81 zák. č. 64/31 Sb.) a nikoli jednotlivý věřitel. Proto také jedině správce konkursní podstaty byl by legitimován stěžovati si před nss do výměru naříkaného resp. do podmínek, na které stpů souhlas daný vázal.

Skutečnosti ve stížnosti tvrzené, že nař. výměr měl určitý reflex na zájmy stěžující si firmy, nezakládají ještě legitimaci st-lky k podání stížnosti.

Č. 11.042.

Školství. — Řízení před nss-em (Slovensko):
I. * Biskup ev. církve a. v. na Slov. je podle ustanovení §§ 154 a 160 lit. e) ústavy evang. církve, publikované vyhláškou č. 61/1923 Sb., legitimován podati samojediný stížnost na nss ve věci práva k výběru témat pro písemné zkoušky dospělosti na konfessionální střední škole.
— II. * Předpisem § 1 zák. z 27. května 1919 č. 293 Sb. byly zrušeny uherské předpisy, upravující postup při zkouškách dospělosti na gymnasiích na Slov., vydržovaných církvemi, a nahrazeny ustanoveními platnými pro střední školy v Čech., na Mor. a ve Slezsku.

(Nález ze dne 3. února 1934 č. 2287.)

V ě c: Východní distrikt církve ev. a. v. na Slov. proti ministerstvu školství a národní osvěty o právo k výběru témat pro písemné zkoušky dospělosti na konfesijní střední škole.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Biskupský úřad východního distriktu evangelické církve augs. vyznání v Ružomberku zaslal podáním z 18. prosince 1930 referátu min. škol. v Bratislavě témata písemných maturitních prací pro maturitní zkoušky pěti reprobovaných kandidátů na evang. koleg. gymnasiu v Prešově, uváděje, že zkoušky se budou konati 5. února 1931 a bude jim předsedati biskup nebo jeho tajemník. V podání uvedeno dále, která témata biskup doporučuje, a žádáno, aby referát min. škol. jmenoval vládního komisaře pro maturity.

Referát min. škol. ve zprávě min. škol. ze 7. ledna 1931 upozornil, že maturitní témata došla cestou evangel. biskupského úřadu v Ružomberku, že biskupský úřad témata otevřel a se svými návrhy předložil referátu min. škol. k dalšímu řízení. Tento postup považuje referát za

nepřípustný, neboť zachování úředního tajemství v této důležité věci stává se illusorním. Referát uvedl, že hodlá maturitní témata vrátiti ředitelství evang. gymnasia v Prešově prostřednictvím biskupského úřadu v Ružomberku, aby byla referátu předložena nová témata v obálkách zapečetěných pečeti evang. gymnasia v Prešově, jak předpisuje § 9 předpisů o zkouškách dospělosti na středních školách. Dále uvedl, že hodlá schváliti termín 5. února 1931 ústních zkoušek maturitních na uvedeném ústavě jen v tom případě, bude-li tento termín vyhovovati úředním dispozicím, a žádá o schválení tohoto postupu.

V odpovědi na tuto zprávu min. škol. výnosem z 18. ledna 1931 prohlásilo, že zamýšlené opatření schvaluje.

Výnosem z 27. ledna 1931 oznámil pak referát min. škol. evangel. biskupskému úřadu v Ružomberku toto: Na základě rozhodnutí min. škol. z 18. ledna 1931 vracím předložená sem témata na vypracování písemných zkoušek dospělosti v zimním období 1931 se žádostí, aby byly vráceny ředitelství evang. a. v. kol. gymnasia v Prešově s tím, že má sem předložiti nová témata v obálkách zapečetěných svou vlastní pečeti, jak předpisuje § 9 předpisů o zkouškách dospělosti na středních školách. Současně podotýkám, že tamním úřadem navrhovaný termín ústních zkoušek (5. února 1931) nemůže býti vzat na vědomí, poněvadž další opatření ve věci vyžadují odročení termínu.

Na rozhodnutí min. škol. z 18. ledna 1931 podává biskup Vladimír Č. jménem východního distriktu církve evang. a. v. na Slov. stížnost vytýkaje mu nezákonnost.

Pokud především jde o legitimaci biskupa evang. církve augs. vyznání k podání stížnosti na nss jménem distriktu této církve ve věci, o jakou zde jde, uznal ji nss odůvodněnou předpisy §§ 154 a 160 lit. e) ústavy evangel. církve a. v., publikované vyhláškou min. škol. z 27. prosince 1922 č. 61/1923 Sb., ve kterýchžto předpisech se stanoví, že předsednictvo distriktu je biskup a distriktuální dozorce, kteří rovným právem a rovnou zodpovědností spravují a zastupují distrikt, a že biskup zastupuje distrikt na venek a stará se, aby autonomní práva církve byla zachována.

Ve věci pak uvážil nss o stížnosti toto:

Žal. úřad v nař. výnosu dovolává se ustanovení § 9 »předpisů o zkouškách dospělosti na středních školách«, aniž tyto předpisy podrobněji cituje. V § 1 zák. z 27. května 1919 č. 293 Sb. »o změně platnosti ustanovení o středních školách na Slov.« se stanoví, že pokud pro střední školy a ústavy rovnocenné (G., Rg., R., P., L., školy obchodní a průmyslové) na Slov. nejsou předeepsány výjimky, platí, pokud se týče učebných osnov, školních knih, přijímání žáků, zkoušení a kvalifikace, školních prázdnin, zkoušek dospělosti, služebního poměru učitelstva a pod., příslušná ustanovení, platná pro střední školy a jmenované ústavy v Čech., na Mor. a ve Slezsku.

V souvislosti s tímto předpisem je možno nař. rozhodnutí rozuměti jen tak, že »předpisy o zkouškách dospělosti na středních školách« míní žal. úřad výnos býv. rak. min. vyuč. z 29. prosince 1908 č. 10051 (č. 18 Věstníku) o zkouškách dospělosti na gymnasiích, v jehož § 9 se

stanoví postup při výběru témat pro písemný oddíl zkoušky dospělosti, zejména se tam také upravuje způsob předkládání navržených témat zem. škol. inspektorovi.

Stížnost vychází naproti tomu z názoru, že při výběru témat pro písemné zkoušky dospělosti jest zachovati postup stanovený v příslušných předpisech býv. státu uher., zejména v zák. čl. XXX:1883 a v nař. býv. uher. min. vyuč. z 18. prosince 1905 č. 105.500 V. K. M. a v nař. téhož min. č. 18514/1884.

Uvažuje o tom, podle kterých norem bylo v daném případě spornou otázku posouditi, postavil nss především na jisto, že pro daný případ nepřichází v úvahu výnos min. škol. z 12. ledna 1931 č. 183.328/II, jímž byly vydány nové předpisy o zkouškách dospělosti na gymnasiích, reál. gymnasiích, vyšších reál. gymnasiích, reformních reál. gymnasiích a reálkách, neboť v § 45 a 46 tohoto výnosu se stanoví, že zkušební řád výnosem tím vydaný platí pro kandidáty, kteří po prvé přistupují ke zkoušce dospělosti, počínajíc letním obdobím 1931, a že kandidáty, kteří byli reprobováni nebo kteří od zkoušky odstoupili v některém z dřívějších období, jest zkoušeti podle dosavadního zkušebního řádu. V daném případě šlo o témata písemných maturitních prací pro zkoušky kandidátů reprobovaných, jež se měly konati v únoru 1931, nelze tudíž hleděti zde k ustanovením cit. výnosu min. škol. z r. 1931, nýbrž k předpisům starším.

Citovaným §em 1 zák. č. 293/1919 Sb. byla na střední školy na Slov. rozšířena platnost příslušných ustanovení, která tehdy platila pro střední školy v Čech., na Mor. a ve Slez., zejména též pokud se týče zkoušek dospělosti, avšak s tou výslovnou výhradou, pokud pro střední školy na Slov. nejsou předepsány výjimky.

Přihlížeje k intenci tohoto zákona, směřující k tomu, aby po stránkách v § 1 tohoto zák. vytčených bylo docíleno jednotné úpravy středních škol, změnou ustanovení o středních školách, platných na Slov., je nss názoru, že zákonem č. 293/1919 Sb. byly odstraněny všechny starší předpisy, upravující předměty v § 1 tohoto zák. uvedené, a že na jejich místo nastoupily zásadně předpisy platné v těch směrech v Čech., na Mor. a ve Slez. Od této zásady stanoví cit. zákon výjimku jen potud, že zachovává v platnosti ty odchýlné předpisy, které byly pro Slov. vydány za trvání Čsl. republiky. Správnost tohoto výkladu potvrzuje obsah důvodové zprávy k vládnímu návrhu cit. zák. (č. tisku 905 ze zasedání Nár. shrom. roku 1919) a zpráva školního výboru k tomuto vládní návrhu (č. tisku 978), kde se jako důvod k vydání uvedeného zák. uvádí, že na Slov. byly zavedeny různé změny ve vyučovacích osnovách dosud tam platných a nastávají zkoušky dospělosti, a že přidělením učitelských sil z Čech, Mor. a Slez. na Slov. je třeba upravit osobní poměry jejich na Slov. Pro toto stanovisko mluví také úvaha, že by zákon č. 293/1919 Sb. minul se vlastně svým cílem, totiž jednotné úpravy středního školství po stránkách v zákoně tom uvedených, kdyby se vyložil v ten smysl, že jím byly zachovány všechny odchýlné předpisy o předmětech, o nichž mluví § 1 cit. zák., platné před převratem na Slov. Výklad ten by odporoval i nadpisu samého zákona.

Pak nutno však dospěti k závěru, že s účinností uvedeného zákona pozbyly platnosti uherské předpisy, upravující postup při zkouškách dospělosti na gymnasiích na Slov., vydržovaných církvemi, a nemůže se tudíž stížnost s účinkem dovolávat těchto již neplatných předpisů. Že by pak žal. úřad nebyl měl pro své opatření, jež stížnost bere v odpor, právní opory v předpisu § 9 cit. min. nař. z 29. února 1908 č. 10051, stížnost nevytýká.

Č. 11.043.

Zaměstnanci veřejní: I. Má smír, uzavřený mezi obcí a obecním úředníkem o pensijních požitcích význam pro nárok vdovy na zaopatřovací požitky a pro výši těchto požitků?

(Nález ze dne 5. února 1934 č. 2285.)

Věc: Město D. proti zemskému úřadu v Brně o vdovský plat Karoliny J.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Usnesením z 19. prosince 1929 přiznalo městské zastupitelstvo stěžující si obce, Karolině J., vdově po obecním tajemníkovi ve výslužbě Ant. J., zemřevším dne 14. listopadu 1929, dobrovolný měsíční požitek 160 Kč, t. j. 40% z pense jejího zemřelého manžela, která byla s manželem st-lovým sjednána mimosoudním smírem z 5. července 1925.

Zápis o smíru tom zněl takto: »V pensijní záležitosti proti panu Ant. J., býv. městskému tajemníku obce D., poukázal tuto poslední mor. zv v Brně výměrem ze 17. března 1925, aby se obecní rada pokusila o to, celou tuto spornou záležitost ve smírné cestě vyřešiti. Na základě tohoto výměru byly jako již dříve zavedeny smírné kroky, aby konečně tato záležitost byla vyřízena a byl uzavřen v tomto směru s p. Antonínem J. následující smír: 1. Městská obec D. bude platiti p. Antonínu J. měsíčně počínajíc 1. červencem 1925 obnos 400 Kč doživotně pro jeho osobu. 2. Pan Antonín J. tento návrh pravoplatně přijímá a prohlašuje, že je s tímto návrhem úplně srozuměn. 3. Městská obec D. prohlašuje, že nebude požadovati na p. Antonínu J. do 1. července 1925 jemu více vyplacených měsíčně 25 Kč a p. Antonín J. vzdává se rovněž vůči obci D. jakýchkoliv nároků do této doby, tak že tímto smírem v obapolné shodě pensijní záležitost, jak i pro dřívější dobu tak i pro budoucnost jest úplně vyřízena a p. Antonín J. výslovně prohlašuje, že za těchto podmínek stává se rozhodnutí nss-u ze 13. prosince 1921 č. 16.739 pro něho bezpředmětným.«

Citovaným nálezem nss-u byla zamítnuta jako bezdůvodná stížnost obce D. na rozhodnutí mor. zv-u z 2. října 1920, jímž byl uznán nárok Antonína J. na úpravu služebních požitků podle zák. č. 443/1919 Sb.

Z hořejšího usnesení obecního zastupitelstva z 19. prosince 1929 podala Karolina J. odvolání. Okresní úřad v Hranicích výměrem z 29. září 1930 odvolání nevyhověl, poněvadž odvolatelka nemá proti obci D. vůbec nároku na vdovský plat.